

خصوصی سازی در فرودگاه ها

حمود صفارزاده¹، شهاب حسنپور²

1- استاد بخش مهندسی عمران- گروه راه و ترابری، دانشکده فنی و

مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس

2- کارشناس ارشد راه و ترابری، مرکز تحقیقات حمل و نقل طراحان

پارسه

Saffar_m@modares.ac.ir
shahabhasanpour@gmail.com

خلاصه

یکی از نیازهای اولیه انسان که با توسعه اقتصادی و اجتماعی دامنه گسترده-تری پیدا کرده و امروزه جزء یکی از مظاهر تمدن به شمار می رود، مسأله حمل و نقل است. در اصل، رشد و توسعه اقتصادی و حمل و نقل دارای عملکردی متقابل هستند، بدین معنی که رشد و توسعه اقتصادی در ایجاد یک سیستم مطلوب حمل و نقل حائز اهمیت بوده و توسعه شبکه حمل و نقل نیز در رشد و توسعه اقتصادی هر کشور مؤثر می باشد یکی از عوامل مؤثر بر پیشرفت اقتصادی کشورها، نرخ پیشرفت سیستم حمل و نقل آنها می باشد. در این بین، نیاز بیش از پیش به توسعه صنعت حمل و نقل هوایی، با توجه به نیازهای امروزه بشر به ارتباطات سریع و این و نیز لزوم ایجاد توسعه پایدار، احساس می گردد. تقاضای چشمگیر جهت استفاده از خدمات شرکت های هوایی، تأثیر حمل و نقل هوایی در اقتصاد جهانی را افزایش داده و با توجه به اهمیت فرودگاه ها در میان اجزاء مختلف صنعت حمل و نقل هوایی، مشاهده می شود که بهره برداری بهینه از آنها دارای تأثیر بسزایی در زمینه های مختلف است. لذا خصوصی سازی در فرودگاه ها به عنوان یکی از راهکارهایی که در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه کمک شایانی به پیشرفت خدمات فرودگاهی نموده است، به شدت مورد توجه مسئولان این صنعت قرار گرفته است.

کلمات کلیدی: حمل و نقل هوایی، فرودگاه، خصوصی سازی، تجاری سازی.

1- مقدمه

یکی از نیازهای اولیه انسان که با توسعه اقتصادی و اجتماعی دامنه گسترده تری پیدا کرده و امروزه جزء یکی از مظاهر تمدن به شمار می رود، مسأله حمل و نقل است. در اصل، رشد و توسعه اقتصادی و حمل و نقل دارای عملکردی متقابل هستند، بدین معنی که رشد و توسعه اقتصادی در ایجاد یک سیستم مطلوب حمل و نقل حائز اهمیت بوده و توسعه شبکه حمل و نقل نیز در رشد و توسعه اقتصادی هر کشور مؤثر می باشد [1]. در این میان، صنعت حمل و نقل هوایی به عنوان یکی از مهمترین بخش های صنعت حمل و نقل از اهمیت بسزایی برخوردار است و در میان اجزاء مختلف صنعت حمل و نقل هوایی نیز، فرودگاه ها به عنوان یکی از مبادی مهم تبادل بار و مسافر، از مهمترین اجزاء این سیستم محسوب می گردند. با ملاحظه این موارد، لزوم بیش از پیش به توسعه و مدیریت بهینه این بخش مهم از حمل و نقل هوایی احساس می شود. امروزه یکی از دلایل اصلی ضعف در سیستم مدیریت فرودگاهی و مشکلات بسیار دیگر نظیر مناسب نبودن سطح خدمات فرودگاهی، بالا بودن هزینه های اعمالی به مشتریان و ساختار غیر متعارف سازمانی فرودگاه به مالکیت و مدیریت بخش دولتی باز می گردد. در نگاهی کلان تر و با دیدی مدیریتی می توان چنین دریافت که عدم اطمینان به سرمایه گذاری مناسب و سوددهی فرودگاه های کشور می تواند به عنوان یکی از دلایل اصلی نقاط ضعف در ارائه خدمات مناسب و سوددهی پایین صنعت حمل و نقل هوایی و فرودگاهی باشد. خصوصی سازی در فرودگاه ها به عنوان راهکار مناسبی در جهت ایجاد بستری برای جذب سرمایه گذاری و با رویکرد افزایش کارایی، بهبود ارائه خدمات و سوددهی این بخش مهم از صنعت حمل و نقل و از سوی دیگر تحقق اصل 44 قانون اساسی، می تواند راهگشای بسیاری از موانع پیش روی دست اندرکاران فرودگاه ها باشد.